

mans, i la de la protecció d'allò de bo i escàs que encara quedava. El Pla General, junt amb la progressiva consolidació d'uns Serveis Tècnics propis, possibilitaren a l'equip de Govern municipal d'entrar en una dinàmica de racionalitat en la gestió i el planejament urbans, de protecció i regulació del migrat patrimoni arquitectònic local, i de recuperació i disseny dels espais públics i equipaments necessaris, determinats pel Pla.

Els mecanismes de fre de l'expansionisme immobiliari anterior que el Pla proposava s'han demostrat eficaços en els quatre anys escolats d'ençà de la seva aprovació, ja que el creixement s'ha produït de manera controlada i en les direccions previstes. Des del punt de vista de la producció arquitectònica, però, s'ha demostrat novament que un bon planejament no és garantia que els seus resultats arquitectònics siguin també bons. En efecte, el nivell mitjà de l'arquitectura produïda en el temps de vigència del Pla General, pel que fa a la de promoció privada, és molt baix, i sols es diferencia de l'anterior en les diferents tipologies emprades, d'acord amb les fluctuacions de la demanda. Així, per exemple, la major part del sòl de nova urbanització de la vila (sector Maçana) és ocupat quasi únicament per cases unifamiliars en filera, i presenten el ja habitual aspecte de monòtona banalitat propi d'aquestes promocions.

Amb independència de la generalitzada poca qualitat de l'arquitectura produïda, s'ha d'esmentar la revifalla que sembla haver experimentat el sector del barri vell, on s'han realitzat comparativament moltes obres de rehabilitació integral d'edificis, de promoció en general privada i per a ús propi. El major control que la Normativa del Pla General exerceix sobre aquesta zona ha fet que els resultats siguin, almenys, més harmoniosos amb el conjunt. La preferència per aquest sector contra d'altres més equipats de la vila és a causa, segurament,

de l'efecte pèndol produït pel canviament de la ciutat moderna i la recerca d'hàbitats més tradicionals, fenomen per cert molt generalitzat arreu del país.

Dins el marc de la gestió prevista pel Pla, l'Ajuntament ha obtingut el sòl destinat a equipaments que aquell determinava, i en aquests moments n'hi ha uns quants de construïts, amb més o menys fortuna. En general, però, es pot dir que el nivell de qualitat ha crescut tant o més que el de la quantitat d'equipaments construïts, alguns de promoguts des del mateix Ajuntament i projectats pels seus Serveis Tècnics, i d'altres gestionats per altres Administracions.

Dels primers, cal esmentar sobretot dues intervencions sobre peces del patrimoni local: la restauració del Mas Llorens (un dels masos fortificats de què parlàvem al principi), per fer-ne la seu del nou Museu de Recursos Hidràulics-Museu de Salt (Artal, 1986/1991), i la rehabilitació de l'antic Ajuntament (Ricard Giral, 1937) i ampliació de la Casa de la Vila, per formar un conjunt amb l'edifici de la Salle (De Prada, 1984 / Artal, 1987/1989). Un i altre projectes han perseguit sobretot la recuperació de les característiques dels espais dels edificis originals, objecte que en el cas de l'edifici d'en Giral ha donat un resultat excel·lent, gràcies a la qualitat de l'espai tractat. Es dona, a més, la circumstància que en el moment de la construcció, per causes històriques desgraciades, l'edifici no arribà mai a servir tal com l'imaginà el seu autor, i per tant l'espai tal com es pot apreciar ara és inèdit.

Altres obres projectades des dels Serveis Tècnics Municipals durant aquesta època, de caràcter menor, són per exemple: la rehabilitació del Mas Mota per a usos socials (Artal, 1986/1987), la biblioteca infantil d'en Massagran (Artal, 1989) i el magatzem municipal a l'Escorxador Vell (Artal, 1987). Altres obres, actualment en marxa, com les instal·lacions de la zona esportiva de "les Guixeres", representaran un

important enclavament esportiu al sector del Veïnat. Actualment, els tècnics municipals es troben treballant sobre dos importants projectes d'equipaments: l'ampliació del Cementiri Municipal i la rehabilitació de la guarderia Coma Cros (Claudi Díaz, 1954) per a ús de Residència de Vells, a més de la restauració de l'estació del Veïnat.

Diverses actuacions en construcció d'equipaments, promoguts en general per d'altres administracions i projectats per arquitectes de l'exterior, s'han realitzat en aquesta època, o estan en execució a Salt. Els més notables són el nou Centre d'Assistència Primària (CAP), obra de l'equip Bosch/Tarrús/Vives (1989), i la nova escola del Veïnat (Martorell/Bohigas/Mackay, en construcció), a més del projecte del nou Teatre Municipal al solar de Can Panxut (Bosch/Nogués/Domínguez, 1987).

Els greus déficits en urbanització heretats de la situació anterior i

BIBLIOTECA MASSAGRAN (cancell d'entrada)
"La petita biblioteca infantil d'en Massagran, divertit exercici formal ja necessitat d'ampliació".